

דְּקָא רְדִפִּין אַבְתְּרִייהוּ, בְּכַמָּה חוּבִין דִּישְׂרָאֵל,
 וְאַיְנוּן מְאִירֵי צְלוֹתֵין, וּמִסְתַּבְּלִין בְּשֵׁם יְהו"ה דְּאִתְּהִי
 בִּינָה, דְּנַחְתָּא עַלִּייהוּ בְּתוּקְפָא דְגְבוּרָה, כְּלָהוּ
 נַפְלִין מְקִיּוּמֵיהוּ, וְאַתְקִיִּים בְּהוּ סוּם וְרַכְבוּ רְמָה
 בֵּימִם (שם טו א), דָּא יָם נ' שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמִשִּׁין אַתּוּן
 דְּקִרְיַת שְׁמַע.

אָמְרוּ לִיה וּלְחַבְרִיא הָוָה לָכוּ לְעֵינָא לְאַסְתַּבְּלָא
 בְּתַר הַהוּא דְמִזְנַב בְּתַר צְלוֹתֵין דְּאִינוּן
 חֲלָשִׁין, וְלִית לֹוֹן רְשׁוּ לְסִלְקָא עִם אַחַרְנִין וּלְפָרְחָא
 עִמָּהוֹן לְעִילָא, וּבְגִין אִינוּן צְלוֹתֵין חֲלָשִׁין אַתְּמַר
 (דברים כה יח) וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ, (ישעיה יא ו)
 דְּנַעַר קָטָן נוֹהֵג בֵּם.

דְּאֵלִין עֶשֶׂר סְלִקוֹן בְּיוֹ"ד ה"א וּא"ו ה"י, וְכָל תַּד
 אִית לִיה צְלוֹתִיה, וְאִם חָסַר תַּד מְנִיִּיהוּ

לשון הקודש

אָמְרוּ לוּ וּלְחַבְרִים: הָיָה לָכֶם לְעֵין
 לְהַסְתַּבֵּל אַחַר אוֹתוֹ שְׁמִזְנַב אַחַר
 הַתְּפִלוֹת שֶׁל אוֹתָם שֶׁהֵם חֲלָשׁוֹת, וְאִין
 לְהֵן רְשׁוֹת לְעִלוֹת עִם הָאַחֲרוֹת וּלְפָרְחָ
 עִמָּן לְמַעְלָה, וּבְשִׁבִיל אוֹתָן תְּפִלוֹת
 הַחֲלָשׁוֹת, נֶאֱמַר וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים
 אַחֲרֶיךָ, שְׁנַעַר קָטָן נוֹהֵג בֵּם.
 שְׂאֵלוֹ הָעֶשֶׂר עוֹלִים בְּיוֹ"ד ה"א וּא"ו ה"י,
 וְלְכָל אַחַד יֵשׁ אֶת תְּפִלָּתוֹ, וְאִם חָסַר

(עולים) בְּתַקְפָּה הַגְּבוּרָה, כְּשֶׁמִּנְצָחִים אֶת
 הַנְּחָשׁ, וְכַמָּה תִּילוֹת שְׁלוֹ שְׂרוּדִפִּים
 אַחֲרֵיהֶם, בְּכַמָּה חֲמָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהֵם בְּעִלֵי תְּפִלוֹת, וּמִסְתַּבְּלִים בְּשֵׁם
 יְהו"ה שֶׁהִיא בִּינָה, שְׂיוֹרְדַת עֲלֵיהֶם
 בְּתַקְפָּה הַגְּבוּרָה, כְּלָם נוֹפְלִים מְקִיּוּמָם,
 וּמְתַקִּיִּים בְּהֵם סוּם וְרַכְבוּ רְמָה בֵּימִם, זֶה
 יָם, נ' שְׁעָרֵי בִּינָה, חֲמִשִּׁים הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
 קִרְיַת שְׁמַע.

אֲפִילוּ בַתְּרָאָה, לֹא סָלִיב צְלוֹתָא דִּילִיה עֲמִיה, בְּגִין
 דְּאִיהוּ עֲנִיא, וְלִית לִיה רִשׁוּ לְסַלְקָא צְלוֹתִיה עִם
 אַחֲרָנִין, כְּלָהוּ צְלוֹתִין מִתְּעַכְבֵּן לְסַלְקָא, עַד דִּתְהִיא
 צְלוֹתָא דְעֲנִיא סְלִיקַת, וּבְגִין דָּא תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי
 יַעֲטוּף (תהלים קב א), דְּכְלָהוּ מִתְּעַטְפִין בְּגִינָה, עַד דְּאִיהִי
 סַלְקָא עֲמָחוּן, דְּלִית פְּרוּדָא בָּהּ מְנִיָּהוּ.

וְצְלוֹתָא דְעֲנִי אִיהוּ שְׂכִינְתָא, מָאן עָנִי דָּא צְדִיק,
 וְהֵאֵי צְלוֹתָא אֶתְקְרִיאַת עָקֵב לְגַבֵּי
 צְלוֹתִין אַחֲרָנִין, וּבְגִינָה אֶתְמַר אֲפִילוּ נְחָשׁ כְּרוּךְ
 עַל עָקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אִף עַל גַּב דְּסָחִיר לָהּ לְהֵאֵי
 נְקוּדָה דְּאִיהִי קוּצָא דְּאֵת ד', בְּכַמָּה חוּבִין לְאוּלְפָּא
 קַטְיוֹגוֹרָא עַל בְּנוֹי דְּשְׂכִינְתָא, לֹא יִפְסִיק לְתַהִיא
 נְקוּדָה, דְּאֵם יִפְסִיק, בְּגִינָה אֶסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד'
 מִן אַחַד, וְאֶשְׁתַּאֲר אַחַר, דְּאִיהוּ נְחָשׁ כְּרוּךְ בְּעַקְבוֹ.

לשון הקודש

צדיק, והתפלה הזו נקראת עקב אל
 התפלות האחרות, ובגללה נאמר אפלו
 נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אף על
 גב שסובב את הנקודה הזו שהיא הקוץ
 של אות ד', בכמה חטאים ללמד
 קטגוריא על בני השכינה, לא יפסיק את
 אותה נקודה, שאם יפסיק, בגללו
 מסתלק הקוץ מן ד' מן אחר, ונשא
 אחר, שהוא נחש כרוך בעקבו, שבגלל

אחד מהם, אפלו אחרון, לא עולה
 התפלה שלו עמו, משום שהוא עני ואין
 לו רשות להעלות תפלתו עם האחרים,
 כל התפלות מתעכבות לעלות, עד
 שאותה תפלה של העני עולה, ומשום זה
 תפלה לעני כי יעטר, שכלם מתעטפות
 בגללה, עד שהיא עולה עמהם, שאין
 פרווד בה מהם.

ותפלת העני היא שכינה, מי העני? זה

דבגין חוּיָא לָא יַפְסִיק, וְלֹא אִסְתַּלַּק קוּצָא דְאֵת ד' מן אַחַד, אֲבָל בְּגִין עֲקָרְב אִסְתַּלַּק, וְאִיהוּ פּוּסְק, וּבְרַח מְנִיָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית לט יב) וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיַדָּהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה.

אֲדַחְכִּי הָא עוֹלִימָא דְקָא אֲזַדְמִן לְנַפְיָהּ, מְחַמֵּר אַחַר בְּעִירָן, אָמַר לֹון מַהוּ וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיַדָּהּ, אֲלֵא עֲקָרְב אִיְהִי עָקֵר ב', דְּעֲקָרְת בִּיתָא דְשְׂכִינְתָא, וְדָא אִיהוּ בְּגָדוֹ דְחוּיָא דְעִבּוּדָה זָרָה, פִּד חוּיָא אֲתִיָּא לְאֵתְחַבְּרָא עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן, דְּאֲמַרְת שְׂכָבָה עִמִּי, חֲצוּפָה זֹנָה, אֲתַמֵּר בָּאוֹת בְּרִית וַיִּנָּס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה.

(נ"א כ"י ובגין דא אפילו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסתיר לה לההיא נקודה דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגיניה אסתלק קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר דאיהו נחש כרוף בגין דחוּיָא לָא יַפְסִיק וְלֹא אִסְתַּלַּק, וְאִיהוּ פּוּסְק וּבְרַחַת מְנִיָּה, אֲבָל עֲקָרְב יַפְסִיק,

לשון הקודש

הנחש, של עבודה זרה, כשהנחש בא להתחבר עם גוף אדם ישן, שאמרת שכבדה עמי, חצופה זונה, נאמר באות ברית וינס ויצא החוצה.

כ"י נ"א, ומשום זה, אפילו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק, אף על גב שמשתיר את אותה נקודה של אות ד', לא יפסיק, שאם יפסיק, בגללו מסתלק הקוץ מד' של אחד, ונשאר אחר, שהוא נחש

הנחש לא יפסיק, ולא מסתלק הקוץ של האות ד' מן אחד, אבל בשביל עקרב מסתלק והוא פוסק, ובורח ממנו. והו שכתיב ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה.

בין כך הרי עלם הזדמן להם, מחמר אחר הבהמות. אמר להם: מה זה ויעזב בגדו בידה? אלא עקרב הוא עקר ב', שעקרה את בית השכינה, והו בגדו של

כמה דעבד יוסף צדיקא הךא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה ויגס וכו'.
 אדהכי הא עולימא קא אזדמן לגבייהו מחמר בתר בעירן, אמר לון
 מאי וינח בגדו אצלה וכו', אלא עקרב עקר ב', דעקר ביתא דשכינתא,
 פד בעיא לאתחברא עם צדיקיא צריך לאפסקא מניה, ולא יתהני
 מיניה ואפילו (דף מג ע"א) מפשכא דיליה, לך לך אמרי גזירא סחור סחור
 לכרמא לא תקרב הךא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה, משכא דיצר
 הרע, ודא בגדו דחוייא עבודה זרה, פד איהו קא אתייא לאתחברא
 עם צדיקיא ואמרה שכבה עמי הצופה זונה, איתמר באות ברית ויגס
 ויצא החוצה).

אמרו ליה מאן אנת, אמר לון אנא איהו ברא
דנונא חדא, דשט בימא רברבא, ובלע כל
נונין דימא ואפיק להון תיים לבר, ולזמנין איהו
נפיק ביבשתא, לקיימא ביה (בראשית מח טז), וידגו לרוב
בקרב הארץ, תוזהו, אמרו ליה, בתר דלית רעותך
לגלאה מאן אנת וברא דמאן אנת, מאן איהו (נ"א

לשון הקודש

ולכרם אל תקרב, זהו שכתוב וינח בגדו
 אצלה, העור של יצר הרע, וזהו בגדו של
 הנחש עבודה זרה, כשהוא בא לאתחבר
 עם הצדיקים ואמרה שכבה עמי, הצופה
 זונה, נאמר באות ברית ויגס ויצא
 החוצה).

אמרו לו: מי אתה? אמר להם: אני הוא
 בן של דג אחד ששט בים הגדול, ובלע
 כל דגי הים, ומוציא אותם תיים החוצה,
 ולפעמים הוא יוצא ביבשה לקים בו,
 וידגו לרב בקרב הארץ. תמיהו. אמרו לו:

כרוך, משום שנחש לא יפסיק ולא
 הסתלק, והוא פוסק ובורחת ממנו, אבל
 עקרב יפסיק, כמו שעשה יוסף הצדיק.
 זהו שכתוב וינח בגדו אצלה ויגס וכו'.
 בין כך הרי העלם הדמן אליהם מחמר
 אחר הבחמות, אמר להם: מה זה וינח
 בגדו אצלה וכו'? אלא עקרב עקר ב',
 שעקר את בית השכינה. כשרוצה
 לאתחבר עם הצדיקים, צריך להפסיק
 ממנו ולא יתנה ממנו, ואפלו מן העור
 שלו. לך לך, אומרים לגזיר, סביב סביב,

מֵאֵי אֵיהוּ) אֶתְרֵי דְדוּכְתָךְ, אָמַר לֹון אֶתְרֵי דְדוּכְתֵי
אֵיהוּ מְגַדְלָא חָדָא דְפָרַח בְּאַוּרָא תְּוֹוְהוּ.

אָמְרוּ לִיהָ לֹא תִימָא לָן מִדֵּי (ס"א מְלִי), מֵאֵי אֵיהוּ
אָבוּךְ, אָמַר לֹון אָבָא דִּילִי אֵיהוּ חַד נוּנָא
רְבִרְבָא, דְכַד צָחִי, אֶפְתַּח פּוּמִיָּה וּבִלַּע מִיָּא דִּימָא,
וְעַד שְׁבַעֲיָן (ס"א שְׁבַעָה) שְׁנִין לֹא חֲדַר יִמָּא לְתוּקְפִיָּה,
וְרָזָא דְמִלָּה יִבְטַח פִּי יְגִית יִרְדֵּן אֶל פִּיהוּ (אִיּוּב מ כג),
וְאֵיהוּ בָלַע כָּל כְּדָּ מִן יִמָּא, וְאַתּוֹן לֹא אֶשְׁתְּאַבְתּוֹן
מִנִּיהָ אֶלָּא כַּד חַד, דְּאֵיהוּ כ"ד סְפָרֵי דְאוּרִיָּתָא,
אִיךְ לֹא אֶשְׁתְּמוּדְעִתּוֹן בֵּיתָא.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲדַכֵּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וַדַּאי
אַנְתָּ אֵיהוּ בְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא, חָדוּ
בֵּיתָא, וְאָמְרוּ. בְּוַדַּאי אִי אַנְתָּ תְּוִית בְּהַאי עֲלָמָא,
תְּוִינָן קָא נְחַתִּין מִסּוּסְוִין דִּילָן, וְתְוִינָן אַנְן מְחַמְרִין
בְּתַר פְּעִירָךְ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

(שבט) שְׁנַיִם לֹא חוּזַר תִּים לְתַקְפוֹ, וְסוּד
הַדְּבָר - יִבְטַח פִּי יְגִית יִרְדֵּן אֶל פִּיהוּ,
וְהוּא בּוֹלַע כָּל כְּדָּ מִן תִּים, וְאַתֶּם לֹא
שְׂאֵבְתֶם מִמֶּנּוּ אֶלָּא כַּד אַחַד, שְׁהוּא
עֲשְׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרֵי תְּתוּרָה, אִיךְ לֹא
הַפְּרַתֶּם אוֹתוֹ?

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִזְכַּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר: וַדַּאי
אַתָּה הוּא בְּנֵו שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סְבָא.

אַחַר שְׁאִין בְּרַצוּנְךָ לְגִלּוֹת מִי אַתָּה וּבְנֵו
שֶׁל מִי אַתָּה, מִי הוּא (מִזֶּה הוּא) אֶתְרֵי שֶׁל
מְקוּמְךָ? אָמַר לָהֶם: אֶתְרֵי מְקוּמִי הוּא
מְגַדְלָא אַחַד שְׁפּוּרַח בְּאוּרִי. תְּמַהוּ.

אָמְרוּ לוֹ: אֵל תֹּאמַר לָנוּ דְבַר (מְלִים) מִי
הוּא אָבוּךָ? אָמַר לָהֶם: אָבָא שְׁלִי הוּא דְג
גְּדוּל אַחַד, שְׁכִשְׁעָמָא, הוּא פּוּתַח פִּיו
וּבּוֹלַע אֶת הַמִּים שֶׁל תִּים, וְעַד שְׁבַעִים

אָמַר לוֹן, הַהוּא חוּיָא דְאַתּוֹן מְגִיחִין קְרָבָא בֵּיה
 אִידָּ אֲשֶׁתְּוֹבְתוֹן מֵיְהִי, דְּאִיהוּ בָּלַע וְקָטִיל,
 וְלֹא עוֹד אֱלָא דְאִיהוּ קָטִיל לְאָדָם קְדַמָּא, וְלְכָל
 דְרִין דְקָא אֲתִיין אֲבַתְרִיה, וּבְרָתָא אִיהִי עַל מְגַדְלָא
 דְפָרַח בְּאִירָא, וּמְכַרְיִין בְּכָל יוֹמָא בְּרַקִיעָא, דְכָל
 מָאן דְקָטִיל לְהֵאֵי חוּיָא, דִּתְהִבִין לִיה לְאַנְתּוֹ בַּת
 מְלָךְ פְּנִימָאָה מִמְּשַׁבְּעוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְהֵאֵי זָהָב
 אִיהוּ ז' יָמֵי בְּרֵאשִׁית, ה' חֲמִשָּׁה אֹר, ב' אִיהִי ב' מִן
 בְּרֵאשִׁית, עָלָה אֲתָמַר (שיר ז י) יָפָה כְּלָבָנָה, תוֹרָה
 שְׁבַעַל פֶּה קְרָאן לָהּ בְּמִתִּיבָתָא.

וּבְגִין דָּא כְּרוּזָא כְּרִי, פְּמָה גְבַרִין, פְּמָה מְאָרִי
 תְּרִיסִין, אֲתַבְּנִישׁוּ בְּבִי מְדַרְשָׁא, לְאַנְתָּא
 קְרָבָא עִם חוּיָא בְּגִינָה, וּכְמָה תְּרִיסִין אֲתַעְבִּידוּ
 פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְבְּרָתָא דְמְלָפָא, וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיִּרְא

לשון הקודש

מי שהורג את הנחש הזה, שנזכרים לו
 לאשה את בת מלך הפנימית ממשבעות
 זהב לבושה, והזהב הזה הוא ז' ימי
 בראשית, ה' חמשה אור, ב' היא ב'
 מבראשית, עליה נאמר יפה כלבנה,
 תורה שבעל פה קוראים אותה בלשונך.
 ומשום זה הפרוז מכריז: פמה גבורים
 פמה בעלי מגנים התפוסו בבית המדרש
 לערך קרב עם הנחש בשבילה, וכמה
 מגנים נעשו פסקות בשביל בת המלך,

שמחו בו ואמרו: בודאי אם אתה היות
 בעולם הזה, היינו יורדים מן הפוסים
 שלנו, והיינו אנו מחמרים אחר
 בהמותיך.

אמר להם: אותו הנחש שאתם עורכים
 עמו קרב, איך נצלתם ממנו? שהוא
 בולע והורג, ולא עוד, אלא שהוא הרג
 את אדם הראשון ואת כל הדורות שבאו
 אחריו, והבת היא על המגדל שפורח
 באויר, ומכריזים בכל יום ברקיע, שכל

כי אין איש (שמות ב יב), לית בהון דקטיל לחויא, עד
דייתי תהוא דאתמר ביה ויפן פה וכה וינד את
המצרי, ובגין דא אתמר (בראשית מט י) עד פי יבא
שיל"ה, שיל"ה מש"ה, דאיהי מורשה דיליה, ובגין
דא בגיניה אתמר ביה עד פי יבא שיל"ה, דיליה
(ג"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחויא.

ול"ו יקה"ת עמי"ם (שם), בגין דאיהו בן יצהר בן
קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאתמר
ביה (דהי"א כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחויא,
וחיליה בומא ובניבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין
אנתו עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד
כ) שם אגיות יהלכון בומא דאורייתא, דאינון אגיות
עיינין דמסתכלין באורייתא, וכמה אגיות מנייהו
אתברו ונפלו בומא.

לשון הקודש

יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עם רם,
שנאמר בו ובני רחביה רבו למעלה,
והרג את הנחש וחילו בים ובניבשה
וברקיע, וכמה בעלי קרבות ערכו עמו
קרב על הים, כמו שנאמר שם אגיות
יהלכון, בים של התורה, שאותן אגיות,
העינים שמסתכלות בתורה, וכמה
אגיות מהם נשברו ונפלו לים.

ויפן פה וכה וירא כי אין איש (שמות יב),
אין בהם שהורג את הנחש עד שיבא
ההוא שנאמר בו ויפן פה וכה וינד את
המצרי, ומשום זה נאמר עד פי יבא
שיל"ה, שיל"ה מש"ה, שהיא המורשה
שלו, ומשום זה נאמר בו עד פי יבא
שיל"ה, שלו (שלה) ודאי, הוא הרג את
הנחש.

ול"ו יקה"ת עמי"ם, משום שהוא בן

עַד דַּיִתִּי מוֹרְשָׁה דִּילָהּ, וְקָרַע יַמָּא דְּאוּרִיִּתָּא,
 וְסוּם וְרוּכְבוֹ רָמָה בְּיָם, דְּאִיהוּ חוּיָא וּבֵת
 זוּגִיָּה, דְּאִיהִי סוּסִיָּא דִּילִיהּ, וְאִיהוּ אַעְבַּר עַלָּהּ
 לְיִשְׂרָאֵל דְּלֹא טַבְעִין בָּהּ, הָדָא הוּא דְּכִתְיִב (שמות יד
 כט) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַּיַּפְשָׁה בְּתוּךְ הַיָּם.

בְּקַדְמֵיתָא בְּיַמָּא בְּהַהוּא חֲמַר, בְּפוּרְקָנָא
 בְּתַרִּיִּתָּא כְּלָא בְּיַמָּא דְּאוּרִיִּתָּא,
 מַטָּה דִּילִיהּ דְּקָרַע בֵּיהּ יַמָּא דָּא קוּלְמוּס, בְּגִין
 דְּעֵלִיָּה אֲתַגְלִיָּיא זְרוּעַ יְהוּ"ה, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה נג א)
 וְזְרוּעַ יְהוּ"ה עַל מִי נִגְלָתָהּ.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּאֲתַעְבַּר הַהוּא חוּיָא בִּישָׂא מִן
 יַמָּא, שְׁלִיט חוּיָא קַדִּישָׂא, וּבְהַהוּא זְמַנָּא
 (שָׁם רָמַשׁ וְאִין מַסְפַּר חֵיוֹת קַטְנוֹת עִם גְּדוּלוֹת), אֲזֵלִין אֲנִיּוֹת
 בְּהַבְּטָחָה בְּיַמָּא דְּלֹא טַבְעִין, דְּהָא רוּחַ סְעָרָה
 אֲתַעְבַּר שְׁלַטְנוּתִיהּ מִן יַמָּא דְּאוּרִיִּתָּא, וּבְהַהוּא

 לשון הקודש

שְׁלוֹ שְׁקָרַע בּוֹ אֶת הַיָּם, זֶה קוּלְמוּס,
 מְשׁוּם שֶׁעָלְיוֹ הִתְגַּלְתָּה זְרוּעַ יְהוּ"ה,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְזָרוּעַ יְהוּ"ה עַל מִי נִגְלָתָה.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנֶּעְבַּר אוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ הָרַע מִן
 הַיָּם, שְׁלַט הַנְּחֹשׁ הַקְּדוּשׁ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן (שָׁם
 רָמַשׁ וְאִין מַסְפַּר חֵיוֹת קַטְנוֹת עִם גְּדוּלוֹת), הוֹלְכוֹת
 הָאֲנִיּוֹת בְּהַבְּטָחָה בְּיָם, שְׁלַט טוֹבְעוֹת,
 שְׁהָרִי רוּחַ הַסְּעָרָה הֶעְבַּר שְׁלַטְנוּהָ מֵהַיָּם

עַד שֶׁתֵּבֵא מוֹרְשָׁה שְׁלוֹ, וְקוֹרַע אֶת יָם
 הַתּוֹרָה, וְסוּם וְרוּכְבוֹ רָמָה בְּיָם, שֶׁהוּא
 הַנְּחֹשׁ וּבֵת זוּגִי, שֶׁהִיא הַסּוּסָה שְׁלוֹ, וְהוּא
 הֶעְבִּיר עָלֶיהָ אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁלַט טוֹבְעִים
 בּוֹ. זֶהוּ שְׁכִתּוּב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ
 בַּיַּפְשָׁה בְּתוּךְ הַיָּם.

בְּרֵאשׁוּנָה בְּיָם בְּאוֹתוֹ חֲמַר, בְּנִגְלָה
 הָאֲחֵרוּנָה הַכֹּל בְּיָם שֶׁל הַתּוֹרָה, הַמַּטָּה

זְמַנָּא שָׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר וְגוֹמֵר, שָׁם אֲנִיּוֹת
 יְהִלְכוּן לְוִיָּתָן זֶה יִצְרֶת לְשַׁחַק בּוֹ (תהלים קד כה-כו), וְיִהְיֶה
 חֲדֵי עֲמָהוֹן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מח יד) שִׁיתוּ לְבַבְכֶם
 לְחִילָה וְגוֹמֵר, לְחִילָה כְּתִיב, וְכָלֶם אֱלִיָּד יִשְׁבְּרוּן
 לְתֵת אַכְלָם בְּעֵתוֹ, (דְּאִינוּן עֲתוּתֵי דְאֹרִיָּיתָא כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ
 חֲכַמֵּינוּ וְכְרוּנָם לְבָרְכָה קְבַעְתָּ עֲתִים לְתוֹרָה) דְּאִיהוּ עֵתוֹ
 דְּצַדִּיק, תִּתֵּן לָהֶם יְלֻקוּטוֹן (שם קד כח) דָּא מְנָא,
 דְּאֲתֵמַר בֵּיה (שמות טז כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטוּהוּ וְגוֹמֵר,
 מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאִיהוּ כְּלִיל שִׁית
 סְטָרִין, לְוִיָּתָן לְעֵילָא דָּא צַדִּיק דְאִיהוּ כְּדָג (דף מג ע"ב)
 קָטָן עַל פִּיָּה יִמָּא, נְחָשׁ בְּרִית, דָּא תְּהוּא דְאֲתֵמַר
 בֵּיה (שמות כו כח) הַבְּרִית הַתִּיכּוֹן בְּתוּךְ הַקַּרְשִׁים, וְדָא
 עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאֲתֵקְרִי תִיכּוֹן, בְּגִין דְאִיהוּ
 עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, תְּרִין גְּדַפּוּי יְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
 דְּמִתְפָּן אֹרִיָּיתָא אֲתִיְהִיבַת, תְּרִין קַשְׁקֵשׁוּי תְּרִין

לשון הקודש

שֵׁשׁ הַתּוֹרָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מְסַפֵּר וְגוֹמֵר, שָׁם אֲנִיּוֹת יְהִלְכוּן לְוִיָּתָן זֶה
 יִצְרֶת לְשַׁחַק בּוֹ, וְיִהְיֶה שְׂמֵחַ עִמָּהֶם. זֶהוּ
 שְׂכֵתוֹב שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה וְגוֹמֵר,
 לְחִילָה כְּתִיב, וְכָלֶם אֱלִיָּד יִשְׁבְּרוּן לְתֵת
 אַכְלָם בְּעֵתוֹ, (שְׁחַן עֲתוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכַמֵּינוּ
 וְכְרוּנָם לְבָרְכָה, קְבַעְתָּ עֲתִים לְתוֹרָה) שְׂהוּא עֵתוֹ שֶׁל
 צַדִּיק. תִּתֵּן לָהֶם יְלֻקוּטוֹן, זֶה הַמָּן,

שְׂנַאֲמַר בּוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטוּהוּ וְגוֹמֵר,
 מְצַדוֹ שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא כּוֹלֵל
 שֵׁשֶׁת צַדִּדִּים. הַלְוִיָּתָן לְמַעַלָּה זֶה הַצַּדִּיק,
 שֶׁהוּא כְּדָג קָטָן עַל חוּף הַיָּם. נְחָשׁ בְּרִית
 זֶה אוֹתוֹ שְׂנַאֲמַר בּוֹ הַבְּרִית הַתִּיכּוֹן בְּתוּךְ
 הַקַּרְשִׁים, וְזֶה הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי שְׂנַקְרָא
 תִיכּוֹן, בְּגִלְל שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי,
 שְׁתֵּי כְּנָפָיו זְמַן וּשְׂמָאל, שְׂמֵשֶׁם נִתְּנָה

סְמִי קְשׁוּט, שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אִיהִ יִמָּא, שְׂכִינְתָּא
 תַּתָּאָה אִיהִ (משלי ל יט) דְּרִךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם, דְּאִיְהוּ
 ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מְסַפֵּר, בְּמָה דְּאֵת אָמַר (שיר ו ח) וְעֲלָמוֹת אִין מְסַפֵּר
 וְכוּ, וְאִינוּן הֶלְכוֹת פְּסוּקוֹת, דְּאִינוּן (תהלים מה טו)
 בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רְעוּתֵיהָ דְּשְׂכִינְתָּא.

חֵיּוֹת קְטַנּוֹת אֲלִין אַתְּוֹן דְּאֲדַנִּי, עִם גְּדוּלוֹת
 אִינוּן אַתְּוֹן דִּיהוּ"ה, דְּאִינוּן מְרַפְּבוֹת
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ, אַתּוּ בְּלָחוּ חֲבַרְיָא
 לְנִשְׁקָא לֵיהָ, פָּרַח וְלֹא חָזוּ לֵיהָ וְלֹא מִיַּדִּי.

פְּתַח רַבִּי אֲלַעְזָר וְאָמַר, אָבָא, וְהָא שְׁבַע יָמִים
 אִינוּן, וְיָם עֲלָאָה אִיהוּ עַל בְּלָחוּ, וְעֲלִיְהוּ
 אַתְּמַר (דברים לג יט) כִּי שָׁפַע יָמִים יִנְקוּ, לְמָאן אִינוּן
 יוֹנְקִים, אָמַר לֵיהָ בְּרִי שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה אִינוּן

לשון הקודש

גְּדוּלוֹת - הֵן אוֹתִיּוֹת יְהוּ"ה, שְׁהֵן
 הַמְרַפְּבוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְשְׂכִינְתּוֹ. בָּאוּ כָּל הַחֲבַרְיִים לְנִשְׁקֵי אוֹתוֹ,
 פָּרַח וְלֹא רָאוּ אוֹתוֹ וְלֹא דָּבַר.

פְּתַח רַבִּי אֲלַעְזָר וְאָמַר: אָבָא, וְהָרִי
 שְׁבַעָה יָמִים הֵם, וְהֵיכָן הָעֲלִיּוֹן הוּא עַל
 כָּלָם, וְעֲלֵיהֶם נִאֶמַר כִּי שָׁפַע יָמִים יִנְקוּ,
 אַתּוּ מִי הֵם יוֹנְקִים? אָמַר לוֹ: בְּנֵי, שְׁבַעָה

תורה. שְׁתֵּי קִשְׁקִשׁוֹתָיו, שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֶמֶת.
 שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַיָּם, שְׂכִינָה
 הַתַּתְּמוּנָה הִיא דְּרִךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם, שְׁהוּא
 ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שָׁם
 רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְעֲלָמוֹת
 אִין מְסַפֵּר וְכוּ, וְהֵן הֶלְכוֹת פְּסוּקוֹת, שְׁהֵן
 בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רְעוּתֵיהָ שֶׁל הַשְׂכִּינָה.

חֵיּוֹת קְטַנּוֹת - אֵלוּ אוֹתִיּוֹת אֲדַנִּי, עִם

מוצקות, והכי אינון רקיעים שבָּעָה בשבָּעָה, והכי
 אינון טורין שבָּעָה בשבָּעָה, והכי אינון ארעין
 שבָּעָה בשבָּעָה, ישובין שבָּעָה בשבָּעָה, וראשין
 דלהון תרין, ורזא דמלָה שנים שנים שבָּעָה שבָּעָה,
 וכלהו זכר ונקבה, ולעילא חד גניז וטמיר, והכי
 אינון שבע כרסיין שבָּעָה בשבָּעָה, שבע היכלין
 שבָּעָה בשבָּעָה, והכי ממנן אינון שבָּעָה ושבָּעָה.

לויתן דימא דא צדיק, רישא דאיהו עמודא
 דאמצעיתא, מטי עד ימא שביעאה דאיהי
 רישא דכלהו, ותרין גרפוי ותרין קשקשין בארבע
 ימים שעוריהו, שעור דזנבא דחויא מטי עד ימא
 שביעאה בתראה, דאיהו כלילא שבע ימים, דעליה
 אתמר (תהלים קיט קסד) שבע ביום הללתיך.

לשון הקודש

הממנים הם שבָּעָה בשבָּעָה.
 חלוינתן של הים זה צדיק, הראש, שהוא
 העמוד האמצעי, מגיע עד הים השביעי
 שהוא הראש של כלם, ושתי כנפיו ושני
 קשקשים בארבעה ימים שעורם, שעור
 הזנב של הנחש מגיע עד הים השביעי
 האחרון, שהוא כולל שבָּעָה ימים, שעליו
 נאמר שבע ביום הללתיך.

בשבָּעָה הן מוצקות, וכך הם הרקיעים
 שבָּעָה בשבָּעָה, וכך הם ההרים שבָּעָה
 בשבָּעָה, וכך הן הארצות שבָּעָה
 בשבָּעָה, הישובים שבָּעָה בשבָּעָה,
 והראשים שלהם שנים, וסוד הדבר –
 שנים שנים שבָּעָה שבָּעָה, וכלם זכר
 ונקבה, ולמעלה אחד גנוז וטמיר, וכך
 הם שבָּעָה כסאות שבָּעָה בשבָּעָה,
 שבָּעָה היכלות שבָּעָה בשבָּעָה, וכך

אמר רבי שמעון, ברי, הא מארי תריסין קא
 נחתין מלעילא, מלופשין שריין,
 קשתותיהון קשתי אש, ורומחיהון אשא, וסיפיהון
 להבת, פלחו מארי עינין, בודאי הא מארי
 תריסין בבי מדרשא, ואלין בהון יתערון לאנחא
 קרבא לעילא.

ולא עוד אלא דהא נונא רברבא קא אתיא, רב
 המנונא סבא, ודאי בכמה נונין חיילין
 קדישין דתלמידי חכמים, דמתרבין בימא, בען
 צריך לפרשא לון רשת, למיהוי ברשות דילן,
 ולמארי תריסין מאני קרבא, בען צריך לאתקנא
 בקירטא באבנין דקירטא, בקשתא בגירין דקשתא,
 ברומחא, בסייפא, החזק מגן וצנה (תהלים לה ב), דאית
 מארי תריסין דאינון מניחין בסוסוון, ואית אחרנין
 דאינון רגלין, דעלייהו אתמר במפקנותא דגלותא
 דמצראי, כשיש מאות אלף רגלי וגומר (שמות יב לד).

 לשון הקודש

אמר רבי שמעון: בני, הרי בעלי המגנים
 יורדים מלמעלה, מלבשים שריין,
 קשתותיהם קשתות אש, ורומחיהם אש,
 וחרבותיהם להבה, כלם בעלי עינים,
 בודאי הרי בעלי המגנים בבית המדרש,
 ואלו בהם יתעוררו לערף קרב למעלה.
 ולא עוד, אלא שהרי הדג הגדול בא, רב

המנונא סבא, ודאי בכמה דגים חילות
 קדושים של תלמידי חכמים שמתרבים
 בינם, פעת צריך לפרש להם רשת,
 להיות ברשותנו, ולבעלי המגנים כלי
 קרב, פעת צריך לתקן בקלע באבני
 קלע, בקשת בחצים של הקשת, ברמה,
 בסוף, החזק מגן וצנה, שיש בעלי מגנים

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת
 רִיב יְהוֹ"ה (מיכה ו ב), מָאן רִיב, דָּא שְׂכִינְתָּא,
 דְּאִיהִי רִיב יְהוֹ"ה, דְּאִיהִי רַבִּי רַב, בְּגִין בְּנִהּא,
 אִיהִי רִיב בְּרַבִּי וּרְבִן וּרְבָא, רִיב וּדְאִי בְּכִלְהוּ
 תַּנְּאִים וְאַמּוֹרָאִים, דְּאִיהִי מְרִיבַת בְּהוֹן בְּשִׁית
 סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּגִין בַּעֲלָה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְּאַמְצַעִיתָא, כְּלִיל שִׁית סְדְרִין.

וְעַלִּייהוּ אֲתָמַר (ישעיהו כז ה) או יחזק במעוזי, יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם לִי, שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי, תְּרִי שְׁלָמִי,
 חַד בְּעֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, וְחַד בְּצַדִּיק, דְּעַלִּייהוּ
 אֲתָמַר (שם נז ט) שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחֵם וּלְקָרוֹב,
 דְּבִגְלוּתָא אֲתָמַר בְּעֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא מִרַחֵם
 יְהוֹ"ה נִרְאָה לִי (ירמיהו לא ב), צַדִּיק קָרוֹב לָהּ, וּבְגִינִיהּ
 אֲתָמַר (משלי כז לה) טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאֵח רַחֵם.

לשון הקודש

בשביל בעלה, שהוא העמוד האמצעי,
 כולל ששה סדרים.

ועליהם נאמר או יחזק במעוזי יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם לִי, שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת,
 אֶחָד בְּעֲמוּד הָאֲמְצַעִי וְאֶחָד בְּצַדִּיק,
 שְׁעִלִּיהֶם נֹאמַר שָׁלוֹם לְרַחֵם וּלְקָרוֹב,
 שְׁבִגְלוּת נֹאמַר בְּעֲמוּד הָאֲמְצַעִי
 מִרַחֵם יְהוֹ"ה נִרְאָה לִי, צַדִּיק קָרוֹב לָהּ,
 וּבְגִלּוֹ נֹאמַר טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאֵח רַחֵם.

שהם נלקחים עם סוסים, ויש אחרים
 שהם רגלים, שעליהם נאמר ביציאת
 גלות מצרים, כִּשְׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי
 וְנוֹמַר.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר: שְׁמַעוּ הָרִים
 אֶת רִיב יְהוֹ"ה, מִי הָרִיב? זו שְׂכִינְתָּה,
 שְׁהִיא רִיב יְהוֹ"ה, שְׁהִיא רַבִּי גְדוֹל
 בְּשִׁבִיל בְּנִיהּ, הִיא רִיב בְּרַבִּי וּרְבִן וּרְבָא,
 רִיב וּדְאִי עִם כָּל הַתַּנְּאִים וְהָאֲמּוֹרָאִים,
 שְׁהִיא מְרִיבָה עִמָּהֶם בְּשִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה

וּבְגִין דָּא שְׁמַעוּ הָרִים אֱלִין אַבְהֶן, אֶת רִיב יְהוּ"ה
דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי רִיב עִם אַבְהֶן, בְּגִין
דְּמַרְחֵקִין לָהּ מִבְּעָלָהּ, דְּאִינוּן אֶתְקְרִיאוּ אַמּוֹרָאִים,
וְהָאִיתָנִים מוּסְדֵי אֶרְצָא אֱלִין אִינוּן תְּנַאִים, וְאֱלִין
תְּנַאִים אִיתָנִים בְּהַפּוּדָא (דף מד ע"ב) אֶתְוּוּן, וְאִינוּן נַצַּח
וְהוּד (צדיקים) אִיתָנִי עוֹלָם, וְהָא אִיתָן בְּהַפּוּדָא אֶתְוּוּן
תְּנַאִי דְּמַסִּיעַ לִיהּ בְּגִלּוּתָא, וְעָלָה אֶתְמַר (במדבר כד
כא) אִיתָן מוּשְׁבְּדָא וְשִׁים בְּסַלְעַ קַנְדָּא.

וְהָאִי סַלְעַ (אֶתְמַר בְּהּ דְּלָא נָפִיק אֱלָא טַפִּין טַפִּין דְּמַיָּא
דְּאוּרִייתָא בְּאֱלִין פְּסָקוֹת וּבְגִין וַיֵּךְ מֹשֶׁה אֶת הַסַּלְעַ בְּמַטְהוּ
פְּעֻמִּים (במדבר כ יא) דָּא גָרִים דְּ) לָא נָפִיק מִינָהּ אֱלָא טַפִּין
טַפִּין זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם, וְכַמְּה מַחְלֻקוֹת עַל אֱלִין
טַפִּין, וּמֵאֵן גָּרִים דָּא, הַמּוֹרִים, דְּאֶתְמַר בְּהוּן כָּל
הַמּוֹרָה הֶלְכָה בְּפִנֵי רַבּוּ חֵיִיב מִיתָהּ, וּבְגִין דָּא
שְׁמַעוּ נָא הַמּוֹרִים, וּבְגִינֵיהוּ וַיֵּךְ מֹשֶׁה אֶת הַסַּלְעַ

לשון הקודש

וּמִשּׁוּם זֶה שְׁמַעוּ הָרִים - אֵלּוּ הָאֲבוֹת,
 אֶת רִיב יְהוּ"ה - זו שְׁכִינָה, שְׁהִיא רִיב

עִם הָאֲבוֹת, מִשּׁוּם שְׁמַרְחֵקִים אוֹתָהּ
 מִבְּעָלָהּ, שְׁהִם נִקְרְאוּ אַמּוֹרָאִים,
 וְהָאִיתָנִים מוּסְדֵי אֶרְצָא - אֵלּוּ הֵם
 הַתְּנַאִים, וְאֵלּוּ תְּנַאִים אִיתָנִים בְּהַפּוּדָא
 אוֹתִיּוֹת, וְהֵם נַצַּח וְהוּד, (צדיקים) אִיתָנִי
 עוֹלָם, וְהִרִי אִיתָן בְּהַפּוּדָא אוֹתִיּוֹת תְּנַאִי,

שְׁמַסִּיעַ לוֹ בְּגִלּוּת, וְעָלֶיהָ נֹאֲמַר אִיתָן
 מוּשְׁבְּדָא וְשִׁים בְּסַלְעַ קַנְדָּא.
 וְהַסַּלְעַ הַזֶּה (נֹאֲמַר בְּהּ שְׁלֵא יֵצֵא אֱלָא טַפּוֹת טַפּוֹת שֶׁל
 מִים שֶׁל הַתּוֹרָה בְּפְסָקוֹת הַלְלוּ, וּבִשְׁבִיל וַיֵּךְ מֹשֶׁה אֶת הַסַּלְעַ
 בְּמַטְהוּ פְּעֻמִּים, זֶה גָרַם שֶׁ) לָא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ אֱלָא
 טַפּוֹת טַפּוֹת, מְעַט שָׁם מְעַט שָׁם, וְכַמְּה
 מַחְלֻקוֹת עַל הַטַּפּוֹת הַלְלוּ, וּמִי גָרַם אֶת
 זֶה? הַמּוֹרִים, שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם כָּל הַמּוֹרָה

בְּמִטָּהּ פְּעָמִים, דְּאִם לָא דְמָחָא בָּהּ לָא הוּוּ טְרַחֲוִין
 יִשְׂרָאֵל וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִין בְּאוּרֵייתָא דְבַעַל פָּה
 דְּאִיהִי סְלַע, אֶלְא אֶתְמַר בּוּ (שם ח) וּדְבַרְתֶּם אֶל
 הַסְּלַע וְנָתַן מִימֵיו בְּלֹא טוֹרַת, וְיִהְיֶה מִתְקַיִים בְּהוֹן
 וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד וְגוֹמַר (ירמיה לא לג), וְהָוּה נָפִיק מִיָּא
 בְּלֹא קִשְׂיָא וּמַחְלֻקַּת וּפְסָק, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם כג כט) הֵלֵא כֹּה דְבַרִי כְּאִשׁ נְאֻם
 יְהוָה הִנֵּה שָׂרִי בְּפוּמִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אוּרֵייתָא
 דְּבַעַל פָּה, דְּאִיהִי סְלַע ע"ל ס', דְּאִינוּן שְׂתִין
 מִסְכְּתוֹת, דְּהָכִי אִיהוּ סְלַע ע"ל ס'.

דְּשְׂכִינְתָּא הָוּה נָח עַל מַנְרָא, דְּבְכָל אֶתְר דְּבַעִי
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְמַעְבַּד נִס, וְכִיוּן
 דְּשְׂכִינְתָּא אֶקְדַּמַּת לְהַהוּא אֶתְר, וְכִיוּן דְּשְׂכִינְתָּא הָוּה
 תַּמּוּן, לָא הָוּה לִיָּה לְמַחְתָּא בְּסְלַע, דְּקַלְנָא הָוּוּת

לשון הקודש

משום שבשכינה נאמר הלא כה דברי
 כַּאֲשֶׁר נֹאֵם יְהוָה, הִנֵּה שׁוֹרֵה בְּפִיהֶם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׁהִיא
 סְלַע, ע"ל ס', שְׁהֶם שְׂשִׁים מִסְכְּתוֹת,
 שְׂבָךְ הוּא סְלַע, ע"ל ס'.

שְׂשִׁינְתָּא הִתְהַ נְחָה עַל סְלַע, שְׂבְכָל
 מְקוּם שְׂרָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת
 נִס, שְׂכִינָה הַקְדִּימָה לְאוֹתוֹ מְקוּם, וְכִיוּן
 שְׂשִׁינְתָּא הִתְהַ שָׁם, לֹא הִיָּה לוֹ לְהַבּוֹת

הַלְבָּה בְּפָנֵי רַבּוּ חֵיב מִיתְהַ, וּמִשׁוּם זֶה
 שְׂמַעוּ נָא הַמּוֹרִים, וּבְשִׁבְלֵם, וַיֵּךְ מִשָּׁה
 אֶת הַסְּלַע בְּמִטָּהּ פְּעָמִים, שְׂאֵם לֹא
 שְׁהָבָה בּוּ, לֹא הָיוּ טוֹרְחִים יִשְׂרָאֵל
 וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים בַּתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה,
 שְׁהִיא סְלַע, אֶלְא נֹאֵמַר בּוּ וּדְבַרְתֶּם אֶל
 הַסְּלַע, וְנָתַן מִימֵיו בְּלֹא טוֹרַת, וְיִהְיֶה
 מִתְקַיִם בָּהֶם וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד וְגוֹמַר, וְהָוּה
 יוֹצֵא מִיָּם בְּלִי קִשְׂיָה וּמַחְלֻקַּת וּפְסָק,

לְשִׁבְיַתָּא דְהוֹת תַּמָּן דְּלֹא הוּהּ לִיָּה חִילָא לְמִיָּהב
 מִיָּא, וְדֵא אִיהוּ עַל אֲשֶׁר לֹא קִדְשְׁתֶּם אוֹתִי (דברים
 לב נא), יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי (במדבר כ יב), וּבְגִין
 דָּא אֶסְתַּלַּק שְׁבִינְתָא מִן הַסְּלַע, דְּאִיהִי י' מִן
 מִטְטְרוֹן, וְאַשְׁתָּאר מִטְטְרוֹן יְבִשָּׁה, וְרִזָּא דְמַלְכָּה
 יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְגוֹמַר
 (בראשית א ט), אֶחָד אִיהִי מַלְכוּת, וְתִרְאָה הַיְבִשָּׁה דָּא
 סְלַע מִטְטְרוֹן, דְּבְגִינִיָּה אֶתְמַר (שם ב כא) וַיִּקַּח אֶחָת
 מִצְלַעוֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתְּנָהּ, מֵאֵי בָשָׂר, הֵהוּא
 דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם ו ג) בְּשֵׁנִים הוּא בָשָׂר, וְעַד דְּנַחֲתִית
 לָהּ לֹא עָלָה הַסְּלַע וְלֹא יְהִיב מִיָּמִיו.

וּבְתַר דְּאֶסְתַּלַּק הָאֵי מִבּוּעָא מִתַּמָּן, שְׁלִיטַת מָרָה
 בְּאַתְרָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות טו כג) וַיִּבְאוּ
 מִרְתָּהּ, וְרִזָּא דְמַלְכָּה וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָהּ

לשון הקודש

סְלַע, מִטְטְרוֹן, שְׁבִשְׁבִילוֹ נֶאֱמַר וַיִּקַּח
 אֶחָת מִצְלַעוֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתְּנָהּ. מַה
 זֶה בָּשָׂר? אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ בְּשֵׁנִים הוּא
 בָּשָׂר, וְעַד שֶׁהוֹרִיד אוֹתָהּ, לֹא עָלָה הַסְּלַע
 וְלֹא נָתַן מִיָּמִיו.

וְאַחַר שֶׁהֶסְתַּלַּק הַמַּעַן הָזֶה מִשָּׁם,
 שְׁלֹטָה מָרָה בְּמִקְוֵהָ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב וַיִּבְאוּ
 מִרְתָּהּ, וְסוּד הַדְּבָר – וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם

בְּסְלַע, שְׁקִלוֹן הָיָה לְשִׁבְיָה שְׁהִיָּתָה שָׁם
 שְׁלֹא הָיָה לוֹ כַּח לְתַת מַיִם, וְזֶהוּ עַל אֲשֶׁר
 לֹא קִדְשְׁתֶּם אוֹתִי, יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי
 לְהַקְדִּישְׁנִי, וּמִשּׁוֹם זֶה הֶסְתַּלַּקָּה שְׁבִינְתָּה
 מִן הַסְּלַע, שְׁהִיא י' מִן מִטְטְרוֹן, וְנִשְׁאָר
 מִטְטְרוֹן יְבִשָּׁה, וְסוּד הַדְּבָר – יִקְוּוּ הַמַּיִם
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְגוֹמַר,
 אֶחָד הִיא מַלְכוּת, וְתִרְאָה הַיְבִשָּׁה, זֶה

קָשָׁה וְגוֹמֵר (שם א יד), דָּא קוּשְׁיָא, בְּחֵמְר דָּא קַל
וְחֵמְר, וְהָא אוּקְמוּהוּ.

וְהִכִּי הוּוּ יִשְׂרָאֵל עַד דְּאַתְּוִי לִזְוֵן עֵץ, הִדָּא הוּא
דְּכִתִּיב (שם טו כה) וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְדָא עֵץ חַתִּיִּים, דְּאַתְרַבִּי עַל
הַהוּא מִבּוּעָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, י' מִבּוּעָא דְּאַשְׁקִי
לְאִילָנָא דְּאִיהוּ ו', וְהָא עֵץ מִהִלְךָ חֲמִשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה דְּאִינוּן ה', וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם דָּא ה' בְּתִרְאָה,
דְּאַתְמַר בָּהּ (רות א כ) קִרְאֵן לִי מָרָה, דְּשְׂכִינְתָּא
תִּתְּאָה אִיהִי מֵעֵין גְּנִים דְּלִית לִיהּ פִּסְק, טַפָּה
דְּאַתְמַשְׁבָּא מִן מוֹחָא, וְכַמָּה טַפִּין אַתְמַשְׁבָּאן מִנִּיהּ,
דְּאִינוּן (תהלים מה טו) בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ.

בְּרַקְפָּתָא אִיהִי סְלַע, וּמִבּוּעָא מְלָגָאוּ דָּא מוֹחָא,
עַל אֵלִין טַפִּין אַתְמַר (תהלים קכז ה) אֲשֶׁרִי

לשון הקודש

שְׁנָה שְׁהִים ה', וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם זו ה'
אַחְרוּנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ קִרְאֵן לִי מָרָה,
שְׂשִׁכִינָה תַחְתּוּנָה הִיא מֵעֵין גְּנִים שְׂאִין
לוֹ הַפִּסְק, טַפָּה שְׁנַמְשֶׁכֶת מִן הַמַּח, וְכַמָּה
טַפּוֹת נַמְשֶׁכּוֹת מִפְּנֵי, שְׁהֵן בְּתוּלוֹת
אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ.

הַקְּרַקְפָּתָא הִיא סְלַע, וְהַמְעֵין מִפְּנֵים זֶה
מִהּ. עַל הַטַּפּוֹת הַלְלוּ נְאֻמַר אֲשֶׁרִי הַגְּבַר

בְּעִבּוּדָה קָשָׁה וְגוֹמֵר, זו קָשָׁיָה, בְּחֵמְר, זֶה
קַל וְחֵמְר, וְהִרִי פִרְשׁוּהוּ.

וְכַדּוּ הָיוּ יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁהִרְאָה לָהֶם עֵץ.
זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְזֶה עֵץ חַתִּיִּים,
שֶׁהִתְגַּדֵּל עַל אוֹתוֹ הַמְעֵין, שֶׁהִיא
הַשְּׂכִינָה, י' הַמְעֵין שְׂמַשְׁקָה אֶת הָאֵילָן
שֶׁהוּא ו', וְהָעֵץ הַזֶּה מִהִלְךָ חֲמִשׁ מֵאוֹת

הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת
 אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר, דְּאִיהוּ תִרְעָא דְצַדִּיק אוֹת פְּרִית
 קִדְשׁ, דְּעֵלָה אֲתִמַּר (שם קיח ב) זֶה הַשָּׁעַר לִיהו"ה
 צַדִּיקִים יִבְאוּ בוּ.

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה (מיכה ו ב), אֲלֵיךְ
 תִּלְתַּת יוֹדִי"ן, וְהָאִיתָנִים מוֹסְדֵי
 אֶרֶץ (שם) אֲלֵיךְ תִּלְתַּת ווִי"ן, דְּכִלְהוּ אֲתִרְמִיזוּ בְּוִיסַע
 וַיִּבְא וַיֵּט.

קוֹם אֲלַעְזֹר וַנְטִיל קוֹרְטָא דְאִיהִי שְׂכִינְתָא (וַאֲקִיף
 לָהּ תְּגָא), וַזְרִיק מְנָה אִיהִי אֲבָן טַפָּה קְדִישָׁא,
 דְּעֵלָה אֲתִמַּר (בראשית ב ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (וּבְגִין
 דְּא) (דף מד ע"ב) אֲסַתְלַקַּת עֲזָקָא מִן א' מִן זֶרְקָא,
 לְקַבְלָא עֲלָה אֲבָן יְקָרָה דְאִיהִי טַפָּה, וּמְיָד וְהַשְׁקָה
 אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, כִּד סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא,
 דְּאִיהוּ א' מִן אֲדִנִי אֵהִי"ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל

לשון הקודש

אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת
 אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר, שְׁזָהוּ שָׁעַר הַצַּדִּיק, אוֹת
 פְּרִית קִדְשׁ, שְׁעָלִיהָ נֹאמַר זֶה הַשָּׁעַר
 לִיהו"ה צַדִּיקִים יִבְאוּ בוּ.

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה, אֲלוֹ
 שְׁלֹשׁ יוֹדִי"ם, וְהָאִיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ, אֲלוֹ
 שְׁלֹשׁ ווִי"ן, שְׂכִלְמִם נְרַמְזוּ בְּוִיסַע וַיִּבְא וַיֵּט.

קוֹם אֲלַעְזֹר וַטִּל אֶת הַקְּלַע, שְׁהִיא
 שְׂכִינְתָּה, (וְהִקְףֵי אוֹתָהּ בְּכַתְרָא), וַזְרִיק מִן הָאֲבָן
 הַהִיא טַפָּה קְדוּשָׁה, שְׁעָלִיהָ נֹאמַר וְאֵד
 יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (וּמִשּׁוֹם זֶה) הַסְתְּלַקְתָּ
 הַטַּפְּעַת מִן א' מִן זֶרְקָא, לְקַבֵּל עָלֶיהָ
 אֲבָן יְקָרָה שְׁהִיא טַפָּה, וּמְיָד וְהַשְׁקָה אֶת
 כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. כְּשֶׁעֲלִתָּהּ, עֲלִתָּהּ בְּאִם.

עמוּדא דאִמְצָעִיתָא דֵּאִיהוּ ו', דֵּאִיהִי כְּרִיכָא בִּיה
כְּעִזְקָא בְּאַצְבָּעָא, וּסְלִיקַת בְּד' מִן אַדְנִי, דֵּאִינוּן
תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוֹקֵין, עַד דְּסְלִיק לְאַת י'
דֵּאִיהִי אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלָאָה, בְּגִין דְּמִתְמָן
אַתְנַטְיִלַת, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחֲכָמָה
יָסַד אָרֶץ, וְנִטְיִלַת נִבְיָעוּ וְשִׁקְיוּ מִנִּיה לְעִילָא,
בְּקוּצָא דִּילִיה לְעִילָא, וּבְאַמְצָעִיתָא, וּבְקוּצָא דִּילִיה
לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתַת, נְחִיתַת כְּלִילָא מִתְלַת טַפִּין,
בְּהָהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בְּה הוּלֵךְ סְגוּלְתָּא.

וְאַתְקַרִיאת י' י' בְּתִלַת יוּדִין, י' עֲלָאָה אִיהִי
עַל רִישָׁא דָא, דֵּאִיהִי כְּתָר עֲלִיוּן
עַל כָּל עֲלָאִין, וְלְבַתָּר נְחִיתַת בְּאַמְצָעִיתָא וְנִטְלָא
מִתְמָן (בְּעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא) (נ"א בְּאַמְצָע), וְלְבַתָּר נְחִיתַת
לְתַתָּא בְּאַתְרָהָא י' דֵּאִיהִי לְתַתָּא מִן א.

לשון הקודש

למטה, וכשיורדת, יורדת כלולה משלש
טפות. באותו זמן נאמר בה הולך
סגולת"א.
וּנְקַרְאת י' י' בְּשִׁלְשׁ יוּדִין, י' עֲלִיוּנָה
היא על ראש הא, שהיא כתר עליון על
כל העליונים, ואחר כך יורדת באמצע,
ונוסעת משם (בְּעִמּוּדָא דְאַמְצָעִי) (בְּאַמְצָע), וְאַחַר
כך יורדת למטה במקומה י' שהיא
למטה מן א.

שהוא א' מן אדנ"י אה"ה, ועל מה
עלתה? על העמוד האמצעי שהוא ו',
שהיא כרוכה בו כטבעת באצבע, ועולה
בד' מן אדנ"י, שהם שתי זרועות ושתי
שוקים, עד שעולה לאות י', שהיא אבא
חכמה י' עליונה, משום שמשם נטלה.
זהו שכתוב יהו"ה בְּחֲכָמָה יָסַד אָרֶץ,
וְנוֹטְלַת נְבִיעָה וְהִשְׁקָאָה מִמְנוּ לְמַעְלָה,
בְּקוּץ שְׁלוּ לְמַעְלָה, וּבְאַמְצָע, וּבְקוּץ שְׁלוּ

קָם עוֹלִימָא בְּתַר טוּלָא, אָמַר רַבִּי רַבִּי הָא טָפְה
 קָא נְחָתָא, טוּל קָשְׁת בִּידָךְ, דְּאִיהוּ בְּגוּוּנָא
 דְּאַצְבָּעָא וְעוֹקָא בֵּיה, טוּל לִיה וּדְרָךְ (ס"א
 וְנִרְקָה) לִיה לְגַבְהָ, דְּקַבִּילַת לָה עֲלִיהָ, דְּהָא פִּד
 סְלִיקַת מִתְתָּא לְעֵילָא עַל רִישָׁא דְּאֵת ו', אִיהוּ
 כְּרוּמְחָא ו', אֶתְאַרְכַּת בֵּיה כְּשֶׁרְבִיטָא דְּכַכְבָּא, וְכִד
 סְלִיקַת לְעֵילָא שְׂרִיא עֲלָה י' וְאֶתְעֵבִידַת ו', וְדָאִי
 תְּנָא עַל רִישָׁא דְּסִפְר תּוֹרָה, בִּינּוּן דְּנְחָתַת, צְרִיךְ
 לְמִדְרָךְ קָשְׁת לְגַבְהָ דְּאִיהוּ צְדִיק, וּמְנִיָּה נְחִיתַת
 וְאֶזְדְּרִיקַת בְּאַתְרָהָא.

וְחֶרְבָּא דְּאִיהִי (דְּהָאִי) טָפְה אִיהִי חֲתִיבַת לָה
 לְתַלַּת טַפִּין, בְּגִין דְּאִזִּילַת סְגוּלְתָא, דְּכִד
 נְחִיתַת עֲלָה תְּוָה י', וּלְבַתַּר חֲתִיבַת לָה לְתַלַּת,
 לְמַהֲוִי תְּנָא וְעֵטְרָה בְּרִישָׁא דְּתַלַּת אַבְהָן, דְּתֵהָא
 כְּתַר תּוֹרָה וְכְתַר כְּהוּנָה וְכְתַר מַלְכוּת, וְדָא רְזָא

לשון הקודש

כְּתַר עַל רִישָׁא סִפְר הַתּוֹרָה. בִּינּוּן
 שְׂיִוְרְדַת, צְרִיךְ לְדְרָךְ קָשְׁת אֲלִיהָ, שְׁהוּא
 צְדִיק, וּמִמְנוּ יוֹרְדַת וְנִזְרַקַת לְמִקוּמָה.
 וְחֶרְבַּב שְׁהִיא שֶׁל הַטָּפְה (ס"א), הִיא
 חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֶׁלֶשׁ טַפּוֹת, בְּגִלְל
 שְׁהוֹלְכַת סְגוּלְתָּא, שְׁכְּשִׁיּוֹרְדַת עֲלִיהָ
 הִיא י', וְאַחַר כֵּן חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֶׁלֶשׁ,
 לְהִיּוֹת כְּתַר וְעֵטְרָה בְּרִישָׁא שְׁלִשַׁת

קָם עַלִּים מֵאַחַר הַצֶּל, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
 הֲרִי טָפְה יְרָדָה, מַל קָשְׁת בִּידָךְ, שְׁהוּא
 כְּמוֹ הָאֶצְבָּע וְטַבַּעַת בֵּיה, מַל אוֹתָהּ וּדְרָךְ
 (זֶרֶק) אוֹתָהּ אֲלִיהָ, שְׁקַבְּלָה אוֹתָהּ עֲלוּי,
 שְׁהִרִי כְּשֶׁעוֹלָה מִמְטָה לְמַעְלָה עַל רִישָׁא
 הָאוֹת ו', הוּא כְּמוֹ רִמָּה ו', הַתְּאַרְכָּה בּו
 כְּמוֹ שְׂרִבִּיט שֶׁל הַכּוֹכֵב, וְכְשֶׁעוֹלָה
 לְמַעְלָה, שׁוֹרָה עֲלִיהָ י' וְנַעֲשִׂית ו', וְדָאִי

ד' של תלת תגין עלה.

דרישא דחרבא איהי י', גופא דחרבא ו', תרין פופיות דילה ה"ה, גרתיקא דילה אדנ"י, (וחרבא יהו"ה), וכד איהי יהו"ה בר משכינתיה, איהו דין דחתיף מכל סטרא, כד עאל בגרתיקה אתעביד רחמי ולא חתיף דינין, ורזא דחרבא בגרתיקה, יאהדונה"י הכי ודאי.

ובזמנא דיהו"ה בר משכינתיה, אתמר ביה (דברים ד כג) כי יהו"ה אלהיך אש אכלה הוא, דנטיל מגבורה לאוקדא עלמא, י' אתעביד גחלת, ו' שלהובא דגחלת, ה' ה' חד חמש גוונין, תניינא חמש גהורין דגהורין בהון, ובזמנא דה' עלאה אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחררת, ובזמנא דאיהי גהרא

לשון הקודש

ודאי.

ובזמן שיהו"ה מחוץ לשכינתו, נאמר בו כי יהו"ה אלהיך אש אכלה הוא, שנמשל מגבורה לשרף את העולם. י' נעשה גחלת, ו' שלהבת הגחלת, ה' ה' האחד חמשה גונים, השני חמשה אורות שמאירים בהם, ובזמן שה' עליונה הסתלקה מה' תחתונה, היא אומרת אל תראוני שאני שחררת, ובזמן שהיא

האבות, שתהיה כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות, וזה הסוד של שלש תגים עליה. **שראש החרב היא י', גוף החרב ו', שתי פופיות שלה ה"ה, הגרתיק שלה אדנ"י, (והחרב יהו"ה), וכשהיא יהו"ה חוץ משכינתו, היא דין שחתיף מכל צד, כשנכנס בגרתיק נעשה רחמים, ולא חתיף דינים, וכוד החרב בגרתיקה - יאהדונה"י כך**

בְּגוֹנָהּ, אֶתְמַר בָּהּ (בראשית ט טז) וְרֵאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית
 עוֹלָם, קָמוּ תַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים דְּלַעֲלָא, וְאַמְרוּ רַבֵּי
 רַבִּי פִמְהָ תְקִיפָא קוֹרְטָא דִּילָךְ, דִּי סְלִיקַת לָהּ עַד
 אֵין סוּף, וְנַחֲתִיתָ לָהּ עַד אֵין תַּכְלִית.

פְּתַח בְּמִלְקַדְמִין וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב
 יְהו"ה (מיכה ו ב), אָמַר לֹזֵן אֲבָהֶן אֲבָהֶן טוֹרִין
 רַבְרַבִּין, שְׁמַעוּ, דִּהְיֵי אַפְּן דְּאֶתְגַּזְרַת מֵאֲלִין טוֹרִין
 דְּלִכּוֹן, דִּיאִיהִי בְּתָרָא בְּרִישָׁא דְכְּלָחוּ, וְהֵאִיתְנִים
 דִּיאִיהִי בְּתָרָא עַל כְּלָחוּ, אִיהִי סְלִיקַת רִיב עַלְיִכוּן,
 בְּגִין בַּעְלָהּ, דִּיאִיהִי מְבוּעָא סְתִימָא כְּסַלְע, עַד דִּיִּיתִי
 בַּעְלָהּ לָא יַחְבָּא מִימּוּי, דִּהָא לִישְׁנִין אֵינוּן כְּפַטְיִשִׁין
 דְּמַחְאָן בְּהֵהוּא סַלְע, וְלִית חַד מְנַיְהוּ דְאַפִּיק מִינָהּ
 נְבִיעוּ, בַּר מְבַעְלָהּ דִּידַע לְאַמְשָׁכָא לָהּ.

לשון הקודש

כתר בראש כלם, והאיתנים, שהיא כתר
 על כלם, היא מעלה ריב עליכם בשביל
 בעלה, שהיא מענין נסתר כסלע, עד
 שיבא בעלה לא נותן מימיה, שהרי
 הלשונות הם כמו פטישים שמכים
 באותו סלע, ואין אחד מהם שמוציא
 ממנה נביעה פרט לבעלה שיודע למשך
 אותה.

מאירה בגוניה, נאמר בה וראיתיה לזכר
 ברית עולם. קמו תנאים ואמוראים
 שלמעלה, ואמרו: רבי רבי, כמה תקיף
 הקלע שלך, שהעלית אותה עד אין סוף,
 והורדת אותה עד אין תכלית.

פתח כמו מקדם ואמר: שמעו הרים את
 ריב יהו"ה. אמר להם: אבות אבות,
 הרים גדולים, שמעו, שהאבן הזאת
 שנגזרה מההרים הללו שלכם, שהיא

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּמַצְלִי
 וַיַּדַּע לְסַלְקָא רַעוּתִיהָ לְעֵילָא, דִּהָא פּוּמוּי
 אַפִּיק שְׁמָהּ, וְאַצְבָּעוּי כְּתָבִין רִזּוּן, וְכַד סַלְקִין
 שְׁמָהּ (דף מה ע"א) מְפּוּמוּי, כַּמָּה עוֹפִין פְּתַחֲוּן גְּדַפְיָהּ
 לְעֵילָא לְקַבְּלָא לֹון, וְכַמָּה חִיוּוֹן דְּמַרְכְּבָתָא, כְּלָהּ
 מְזַדְּמָנִין לְנַבְיָהּ לְנַטְלָא לֹון, כָּל שְׁכָן אִם שְׂכִינְתָא
 שְׂרִיא בְּצִלוֹתֶיהָ, וְאַסְתְּלַקְתָּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
 וְרָזָא דְּמַלְכָּה אִם תְּשַׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתַּיִם, (תהלים סח יד), אַל
 תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּסַלִּיק לָהּ
 בְּצִלוֹתֶיהָ דְּמַצְלִי בְּשַׁפּוּזִי, לְעֵילָא לְגַבִּי בַּעֲלָהּ.

בְּצִלוֹתָא דְּשַׁחֲרִית סַלְקָא בְּשִׁמְאָ דְּאַתְקַרִּי א"ל,
 הָא"ל הַגְּדוֹל וְדַאי, בְּצִלוֹתָא דְּמַנְחָה
 סְלִיקַת בְּשִׁמְאָ דְּאַתְקַרִּי אֱלֹהִים, בְּצִלוֹתָא דְּעַרְבִית
 סְלִיקַת בְּשִׁמְאָ דְּאַתְקַרִּי יְהו"ה, וְרָזָא דְּמַלְכָּה אַל
 אֱלֹהִים יְהוָה דְּכָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ (שם נ א).

לשון הקודש

ומתעלה לקדוש ברוך הוא, וסוד הדבר
 – אם תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם
 אלא אם, אשרי הוא מי שמעלה אותה
 בתפלתו שמתפלל בשפתיו, למעלה אל
 בעלה.

בתפלת השחרית עולה בשם שנקרא
 א"ל, הא"ל הגדול ודאי. בתפלת המנחה
 עולה בשם שנקרא אלהים. בתפלת

פתח רבי שמעון ואמר: אשרי הוא מי
 שמתפלל ויודע להעלות רצונו למעלה,
 שהרי פיו מוציא שמות, ואצבעותיו
 פותבות סודות, וכשעולים השמות מפיו,
 כמה עופות פותחים בנפיהם למעלה
 לקבל אותן, וכמה חיות של המרכבה,
 כלם מזדמנים אליהם בכדי לטל אותם,
 כל שכן אם שכינה שורה בתפלתו

וְאָמְרוּ מֵאֵרֵי מִתְּנִיתִין, דְּצָרִיךְ בַּר נִשׁ בְּצִלוֹתֶיהָ
 לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת קָדָם דְּמִצְלִי, וְשְׁעָה
 אַחַת לְבִתֵּר דְּמִצְלִי, וְרָזָא דְּמִלָּה דִּישָׁהָ
 בְּצִלוֹתֶיהָ שְׁעָתָא חֲדָא, בְּגִין דְּאִתְּמַר (בראשית כד
 כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ מִחֲרִישׁ, הֵהוּא דְּאִתְּמַר
 בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהוֹ"ה אִישׁ מִלְחָמָה, וְלְבִתֵּר דְּשָׁהָ
 לִיהּ בַּר נִשׁ וְצִלִּי, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוּ בְּפִיו וְדָאִי
 אֶתְקַבַּל צִלוֹתֶיהָ.

וְרָזָא דְּמִלָּה בַּר נִשׁ צָרִיךְ לְמַשְׁהָא וְאִתְּתָא
 לְאַקְדָּמָא, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (ויקרא יב ב) אִשָּׁה
 כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר, (וְרָזָא דְּמִלָּה אִשָּׁה מְזַרְעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת
 זָכָר, וְעוֹד (תהלים קלו כג) שְׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכָר לָנוּ, וְרָזָא דְּמִלָּה שְׁבַשְׁפְּלוֹתוֹ שֶׁל
 אָדָם זָכוֹר יִזְכְּרֵנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוּ בְּפִיו, אִיהוּ רָזָא וַיְהִי

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

מִלְחָמָה, וְאַחַר שְׁשָׁהּ אוֹתוֹ הָאִישׁ
 וְהַתְּפִלָּל, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוּ בְּפִיו, וְדָאִי
 הַתְּקַבְּלָה תְּפַלְתּוֹ.

וְסוּד הַדְּבָר - אָדָם צָרִיךְ לְשָׁהוֹת
 וְהָאִשָּׁה לְהַקְדִּים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אִשָּׁה כִּי
 תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר. (סוּד הַדְּבָר - אִשָּׁה מְזַרְעַת תַּחֲלָה
 יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד, שְׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכָר לָנוּ, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבַשְׁפְּלוֹתוֹ שֶׁל
 אָדָם זָכוֹר יִזְכְּרֵנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוּ בְּפִיו, הוּא סוּד

עֲרַבִית עוֹלָה בְּשֵׁם שְׁנַקְרָא יְהוֹ"ה, וְסוּד
 הַדְּבָר - אֲ"ל אֱלֹהִים יְהוֹ"ה דְּבַר וַיִּקְרָא
 אֶרְיָן.

וְאָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׁצָרִיךְ אָדָם
 בְּתַפְלָתוֹ לְשָׁהוֹת שְׁעָה אַחַת קָדָם
 שְׁמַתְפִּלָּל, וְשְׁעָה אַחַת אַחַר שְׁמַתְפִּלָּל,
 וְסוּד הַדְּבָר - שִׁישָׁהּ בְּתַפְלָתוֹ שְׁעָה
 אַחַת, מִשּׁוּם שְׁנֵאמַר וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ
 מִחֲרִישׁ, אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוּ יְהוֹ"ה אִישׁ

הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת
 (טו). וְרוּא דְמַלְכָּה וְהִיא טָרַם יִקְרְאוּ וְאֲנִי אֶעְנֶה, עוֹד
 הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ (ישעיהו סה כד), זַפְּאָה אִיהוּ
 מָאן דְּלֹא מְעַבֵּב מִטְרוּנֵיתָא לְסַלְקָא לְמַלְכָּא, דְּכָל
 מָאן דְּאִיהוּ צְלוּתִיה שְׁגוּרָה בְּפוּמֵי כְּלָא עֲבוּבָא,
 הֵהוּא מְמַהֵר מִטְרוּנֵיתָא לְמַלְכָּא, וְוִי לֹון לְבַנֵי נְשָׂא
 דְּאִינוּן אֲטִימִין לְבָא וְעֵינִין, דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע
 בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן לְרַצוּי לִיה בְּשִׁכְנֵיתִיה, בְּכַמְה
 תַחְנוּנִים וּפְיוּסִים, לְנַחְתָּא לִיה לְגַבֵי שְׁכִינְתָּא, כֹּל
 שְׁכֵן לְאַתְעָרָא בִיה רְחִימוּ לְגַבְהָ, כְּמָה דְּתַקִּינוּ
 הַבּוּחַר בְּעַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וְכַד קִימִין קַדְמִיָּה, צְרִיךְ לְמִיקַם קַדְמִיָּה
 בְּדַחִילוּ, וּכְאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין לְפִיּוּסָא
 לְמֵאֲרִיהוֹן בְּדָקָא יָאוּת, וּלְתַבְּרָא בְּפוּמֵיִיהוּ
 בְּצְלוּתְהוֹן תְּרִין שְׁמָתָן אֵלִין דְּאִינוּן יֵאֲהַדוּנָה"י,

לשון הקודש

מִשְׁתַּדְּלִים לְהַפִּיר בְּכַבּוּד רַבּוּנָם, לְרַצוּת
 אוֹתוֹ עִם שְׁכִינְתּוֹ בְּכַמְה תַחְנוּנִים
 וּפְיוּסִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ לְשִׁכְנָה, כֹּל שְׁכֵן
 לְעוֹרֵר בּוֹ אַהֲבָה אֵלֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁתַּקִּינוּ
 הַבּוּחַר בְּעַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וּכְשֶׁעוֹמְדִים לְפָנָיו, צְרִיךְ לְעַמּוֹד לְפָנָיו
 בִּיקְרָאָה. אֲשֶׁרִי הֵם יִשְׂרָאֵל שְׂיֹודְעִים לְפָנֵים
 אֵת רַבּוּנָם כְּרָאוּי, וּלְתַבְּרָא בְּפִיָּהם

וְהִיא הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה
 יוֹצֵאת, וְסוּד הַדְּבָר – וְהִיא טָרַם יִקְרְאוּ
 וְאֲנִי אֶעְנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
 אֲשַׁמְעֵ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁלֹּא מְעַבֵּב אֵת
 הַגְּבִירָה מִלְּעֻלּוֹת לְמַלְכָּה, שֶׁכֹּל מִי
 שֶׁתַּפְּלֵתוֹ שְׁגוּרָה בְּפוּי בְּלִי עֲבוּב, הֵהוּא
 מְמַהֵר אֵת הַגְּבִירָה לְמַלְכָּה. אוֹי לְהֵם לְבַנֵי
 אָדָם שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב וְעֵינִים, שֶׁלֹּא

דְּבַח־הוּא זְמַנָּא אָז תְּקַרָּא וַיהוּ"ה יַעֲנֶה (ישעיהו נח א),
 וַיהוּ"ה הוּא וּבֵית דֵּינּוּ, וְדָא שְׂכִינְתָּא (נ"א וְדָא חֲכַמְתָּא
 עֲלָאָה וּשְׂכִינְתָּא) (נ"א חֲכַמָּה) עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְדָא אֵיהּ
 רָזָא אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׂפַתַּיִם (תהלים סח יד), דְּאֵיהּ
 קַרְבָּנָא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, דְּוַדַּי שְׂכִינְתָּא אֵיהּ
 קַרְבָּנָא דִּילֵיהּ, וּבְגִין דָּא תְּקִינּוּ צְלוֹתָא בְּקַרְבָּנָא.

הֵיא הָעוֹלָה, הָעוֹלָה וַדַּאי, וּפָאָה אֵיהּ מָאן
 דְּסָלִיק לָהּ לְגַבֵּיהּ פְּדָקָא יָאוּת, דְּאֵיהּ שְׂאִיל
 בְּגִינָה (שיר ח ה) מִי זֹאת עוֹלָה, עוֹלָה וַדַּאי, מִן
 הַמְדַבֵּר, מִן הַמְדַבֵּר וַדַּאי, דְּפּוּמֵי חָשִׁיב קוּדְשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא פְּטוּרָא דְסִינֵי, וּבְגִין דָּא מִי זֹאת עוֹלָה
 מִן הַמְדַבֵּר וְגוֹמֵר.

מְקַטְרֵת מֵר (שם ג ו) דָּא צְלוֹתָא דְשַׁחֲרִית דְּתַקִּין
 אַבְרָהָם דְּהוּא מֵר, וְעוֹד מְקַטְרֵת מֵר,

לשון הקודש

הֵיא הָעוֹלָה, הָעוֹלָה וַדַּאי. אֲשֶׁרִי הוּא מִי
 שְׂמַעְלָה אוֹתָהּ אֵלָיו בְּרָאוּי, שֶׁהוּא שׂוֹאֵל
 בְּשִׁבְלָהּ מִי זֹאת עוֹלָה, עוֹלָה וַדַּאי, מִן
 הַמְדַבֵּר, מִן הַמְדַבֵּר וַדַּאי, שְׂפִינּוּ חוֹשֵׁב
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ הַר סִינַי, וּמִשׁוּם
 זֶה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר וְגוֹמֵר.
 מְקַטְרֵת מֵר, זֶה תְּפִלַּת שַׁחֲרִית שְׂתַקִּין
 אַבְרָהָם, שֶׁהוּא מֵר, וְעוֹד מְקַטְרֵת מֵר,

בְּתַפְלוֹתָם שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הִלְלוּ שְׁהֵם
 יֵאֱהוּדוּנָה, שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן אָז תְּקַרָּא
 וַיהוּ"ה יַעֲנֶה, וַיהוּ"ה הוּא וּבֵית דֵּינּוּ, וְזוֹ
 שְׂכִינָה (זוֹ חֲכַמָּה עֲלִיּוֹנָה וּשְׂכִינָה) (חֲכַמָּה) עֲלִיּוֹנָה
 וְתַתְּוֹנָה, וְזֶהוּ סוּד אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין
 שְׂפַתַּיִם, שֶׁהֵיא הַקְרָבָן שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, שְׂוַדַּי הַשְּׂכִינָה הֵיא הַקְרָבָן שְׁלוֹ,
 וּמִשׁוּם זֶה תְּקִינּוּ תְּפִלָּה בְּקַרְבָּן.